

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Inserțiuni:

Pentru fiecare centimeștru patrat
câ e 300 Lei

APARE DUMINECA

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA
CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ

Episcopia ort. rom. Caransebeș
cont. C. E. C. Nr. 89.676.

ECHILIBRUL ÎN LUME ȘI ÎN SUFLETE

Știința vorbește de un echilibru necesar și existent în univers.

Când pământul se prăbușește, presiunea lui asupra pirosferei produce în alte locuri ruperea scoarței terestre și izbucnesc vulcani. Așa se explică o cauză a vulcanilor.

În masa vie a oamenilor se observă iarăși un astfel de echilibru.

Unii sărăcesc, ca alții să se îmbogățească. Unii se desbracă, ca alții să se îmbrace. Unii flămânezesc, ca alții să se sature. Unii plâng, ca alții să se veselească. Unii asudă, ca alții să lenevească. Unii mor, ca alții să trăiască.

Te-ai îmbolnăvit. Ești sub suferință. Dai agoniseala ta, plângi, îți desbraci haina și-ți reduci bucata de pâine dela gură, ca să-ți salvezi viața, — pe care refăcută o vei pune la noi munci — și să-ți plătești tratamentul și leacurile.

Truda și durerea ta procură câștig, veselie, belșug și haine frumoase altora.

Te-ai certat cu fratele tău. Cerbicia inimii nu te lasă nici pe tine și nici pe el să vă împăcați și astfel vă improceuați.

Agoniseala voastră și durerea voastră procură bucurie celor ce vă împacă.

Te duci să cumperi ceva pentru hrană în vremurile acestea cu mari greutateți. Tragerea dela cântar și falsificarea produsului cu urcarea prețului cât vrea aduce câștig și bogăție nelimitată în zilele de azi vânzătorului.

Muncești cu trudă în mină, ca să scoți metalul prețios ce strălucește în podobă și mărește vanitatea celui avut.

Îți frângi trupul în munca ogorului, ca să dai rodul pământului și celui leneș și risipitor.

Îți ofești chipul și viața între zi-

duri și ceasuri fixe ca să asiguri bunul mers al tuturor. Suferința ta și timpul tău ocupat dă ceasurile de distracție ale altora.

Și la gândul acestora și al multor altora nenumărate, izbucnesc vulcanii sufletelor omenești.

Mântuitorul a observat aceste contraste din echilibrul lumii și religia sa este nivelarea cu iubire a acestora.

De aceea ne-a declarat pe toți frați, cerând iubire între noi. Fiind frați și iubindu-ne cu adevărat între noi, cum ne iubește Tatăl nostru, nu ne vom exploata neomenos unii pe alții pentru servicii reciproce.

Când a văzut, că nu găsește înțelegere la ființă coruptă de materie, a spus cât de anevaios întră bogatul cel avar, nedrept și nemilos ce se veselește prin lacrimile altora în împărăția cerului.

Pe sărac și pe cel ce plânge l-a luat sub ocrotirea Sa și a Bisericii sale, numindu-l „frate“.

Și tuturor deopotrivă bogați și săraci, dar leneșii, le-a spus: „Cel ce nu lucrează, să nu mănânce!“ Și apoi să dai fiecăruia ce-i al lui: Celui cu cinstea, cinste. Celui cu frica, frică.

Deci fiecare la locul și după talentul său.

Nu a predicat nivelarea cu forța, ci cu bunăînvoirea, arătându-ne pedeapsa și răsplata vecinică a cerului.

Nici nu intră în planul divin silnicia, de vreme ce Dumnezeu nu obligă pe om nici la mântuirea sufletului său, dându-i voință liberă. A pus doar în om busola binelui și răului, tribunalul conștiinței.

Iar celor obidiți și răsvrațiți din cauza contrastelor — poate neînțelese de om — din lume, le-a arătat că Dumnezeu trimite razele soarelui și peste cel curat și credincios, ca și peste cel hain și ateu.

Dreptatea supremă și nivelarea sigură și complectă a contrastelor din echilibrul amintit ne-a trimis-o prin moarte și ea strigă ca îndreptar vecinic ființii omenеști: „Tu ești pământ și cenușă!... oare cine este împăratul, sau ostașul, bogatul, sau săracul...”

Pr. ILIE CÂMPIANU

PARTEA I

Inceputurile mănăstirii

din Valea Godinovei

și viața ctitorului ei:

Protos. Macarie Gușcă

(Continuare)

Cap. I.

Istoria unui izvor făcător de minuni

La răscruci de drumuri, printre holdele mănoase sau la poala codrilor, din râvna creștinească și dragostea față de aproapele, poporul nostru a săpat fântâni pentru drumеții însetați și osteniți de drumuri lungi, împlinind și prin aceasta, una din faptele îndurării trupești: „ca pe cel setos să-l adape”.

Lângă fântâni poporul nostru a înălțat câte o cruce de piatră sau de lemn, pentru a da izvorului simbolul iubirii creștine, și a oferi călătorului, în scurtul său popas lângă izvor, o clipă de reconfortare sufletească. Creștinii pioși se închină înainte de a scoate apă din izvor și mulțumesc lui Dumnezeu și binefăcătorului anonim care a săpat izvorul. Astfel de izvoare, străjuite de cruci sau troițe, se găsesc în toate părțile țării noastre. Unele sunt bine zidite și frumos împodobite cu icoane și buchete de flori, mereu înprospătate în lunile de vară.

Multe din aceste izvoare binecuvântate, își au povestea învăluită în legende, cu întâmplări și semne miraculoase.

Un astfel de izvor este și cel din Valea Godinovei, la marginea drumului ce duce dela Vasiova spre Ocna de fier, cunoscut, acum 60—70 de ani, și sub numele de izvorul „*Topolovejiu*”.

În Valea Godinovei, umbrită de codri, seculari, acum mai bine de o sută de ani un creștin săpa un izvor. Apa țâșni de sub o lespede, rece și curată.

Creștinul o gustă însetat și'n clipa aceasta „primi o știre de sus”: „cei bolnavi de ochi se vor tămădui cu apa din acest izvor”.

Întâmplarea aceasta o povestește, pe la anul 1905, Alexa Perian din Ocna de fier, Părintelui Macarie Gușcă.

Nu se cunoaște numele creștinului care săpase izvorul. Timpul a așternut vâlul uitării peste numele lui și un vâl de legendă peste izvorul dela marginea drumului. Orbii și bolnavii de ochi însă, au început a veni la acest izvor. Și mulți s'au tămăduit. Același informator povestește Păr. Macarie, următoarea întâmplare: „Un minier din Ocna de fier suferise un accident de mină, în urma căruia rămase orb.

Viața tristă a acestui orb a fost cunoscută și de tatăl lui Alexa Perian anume Dumitru Perian. Într'o zi de vară, la sărbătoarea Sf. Prooroc Ilie, porni din Ocna de fier, cu toată încrederea, spre izvorul din Valea Godinovei, însoțit de o fată a sa. Își spală ochii de vreo câteva ori cu apă curată. Ingenunchiară apoi amândoi, tatăl și fiica, lângă izvor și petrecură o noapte întreagă în rugăciune. Când se iviră zorile zilei, orbul strigă, transfigurat de minunea care se săvârșea:

„Văd lumina sfântului soare!”

Trecură anii și, alte minuni se săvârșiră la acest izvor.

Preotul Basiliu Nemoian, parohul Vasiovei, în raportul Nr. 25/897, din 25 Noiembrie 1897, înaintat protopopului Bocșei-montane, scrie printre altele: „cumcă apa e tămăduitoare de ochi voi aduce unele dovezi dovedite de popor și adevărate:

„O muere din Bogșa-română, care are chiar pe episcopul meu de nemotenie, au venit cu fiica ei de 12 ani la izvor în presera Sf. Ilie și ședind cu béta tată orbă totă noaptea la izvor, au spălat de cătră țiuă fata la ochi cu apa din izvor rugându-se la Dumnezeu și plecând cătră casă pre streke (linia ferată) fata de o dată zice: Mamă, ce sat e ăsta? Mama sa încremenită de bucurie zice: o yezi tu Maichi? Fata bucuroasă răspunde: Mamă dragă, acuma ved cât e de frumoasă lumea”. Alt caz, scrie în continuare Basiliu Nemoian: „o sârbă bătrână din Timișora cu numele de Georgevics și-au pierdut vederea și spălându-se cu apă din izvor au văzut”.

„Di. Advocat din Bocșa-montană Ion Budințian, scrie mai departe raportul, povestește că au vorbit cu mai mulți oameni

cari veneau la izvor și întrebându-i că pentru ce vin la izvor și ce-i îndemnă la acesta strapatie? (drum) Ei lau convins pe deplin despre adevărata stare că în fapt izvorul posedă putere tămăduitoare. Rog a se întreba Dl Budințian carele este foarte scrupulos în această privință. Sunt mii de exemple cari confirmă puterea apei din acest izvor, dară singur bătrân și neputincios nu sunt în stare toate a le face, una înse totuși voiu face, ca prin feciorul meu carele este studinte medicinist să trimit acestă apă la analiză“.

În anul 1850 familia ocnarului Dumitru Perian, din Ocna de fier, zidi izvorul cu piatră. Într'o „rugare“ pe care Alexa Perian, fiul lui Dumitru Perian, minier și fost primar în Ocna de fer, a predat-o în anul 1905, Păr. Macarie, pentru a-l pomeni în rugăciunile sale, găsim următoarele informații: „Văzând că nu-i bine zidit izvorul Dumitru Perian și feciorul lui Alexa l-au renovat la anul 1862 cu boltă. Dumitru Perian au reposat la anul 1868 și au lăsat în sama feciorului Alexa tot deuna spre refacerea izvorului când estede lipsă. Așa dară feciorul lui Alexa văzând că sau ruinat boltă au reparat la anul 1892 iară primind el dela Dzeu o știre a se mai mări Izvorul spre mai bună rânduiala adevăr cumcă Alexa și soția lui Maria sau supus fără nici căta crușare a cheltui bani fără părere de rău, au lucrat după cum se vede acuma la anul 1894 și acuma la anul 1904 am aflat de bine ai preda veniturile dela Izvor spre a folosi la zidirea monastiri. Rămân la acesta a me părere și rog cu mare supunere a pomeni la sânta monastere adecă reposați cu numele părinți mei Dumitru și mama Kalina Perian urmatori lor Alexa și soția lui Maria Perian“.

Deci, după cum se vede din scrisoarea lui Alexa Perian pe care am reproduc-o așa cum a scris-o el, zidirea izvorului, s'a început de Dumitru Perian, iar capela izvorului, așa cum o găsim și azi, a fost zidită în anul 1894, din cărămidă arsă, pe spesele lui Alexa Perian minier și fost primar în Ocna de fier:

Icoanele care se găsesc azi în capela izvorului, au fost dăruite de diferiți creștini.

În zilele de pelerinaj: la „Sântilii“ (20, Iulie) și la „Pobraje“ (6 August), se făceau slujbele rânduite de biserica noastră, în aer liber, de către preoții din parohiile apropiate.

Un document prețios despre aceste pelerinaje, la sfârșitul veacului trecut, ne-a rămas dela parohul Vasiovei Basiliu Nemo-

ian, în raportul amintit mai sus, (din 25 Noemvrie 1897). Cităm textual di acest raport¹:

„În preséra S. Prooroc Ilie adecă Sâmbătă 19 Iulie a. c. st. v., am eșit eu singur, însoțit de cei mai buni cantori crescuți de mine la izvor unde episcopii și cei mai buni poporeni ma așteptat cu mare bucurie și acolo din naintea izvorului sau făcut o colibă foarte frumoasă decorată cu lampione, lumini mari și mici și împodobită cu flori în care colibă am severșit rugățiunea de séra (vecernia) în fața unui numeros popor.

După 5 ore după amiază au venit părintele protopresbiter Maxim Popoviciu însoțit de valorosul avocat Domnul Ioan Budințianu la izvor unde poporul deja adunat i-au întâmpinat cu vii ovațiuni. Am consultat apoi noi trei până cătră 7 ore séra de unde Dlor plecând cătră casă, am remas eu la izvor între poporul adunat.

Punct la 8 ore séra sau iluminat izvorul, coliba și totă pădurea care avea un aspect atât de strălucit încât péna nu-l pôte descrie.

Fiind séra cam recóre am dispus ca să se aducă lemne uscate din pădure și sau făcut 20 de focuri să se pótă poporul morbos și copiii încălzi.

Punct la 1 ore după mezul nopții am lăsat să se bată tocile cu clopoștele care era semnul ca se se apropie creștinii de izvor unde la 2 ore după miezul nopții am început „utrenia“; era la laudatiuni miruirea.

Totă nóptea am stat pre picioare și am vorbit cu toate grupele adunate și întărindui în credința și viața religioasă-morale.

Am funcționat dela 2 ore după mezul nopții îmbrăcat în ornate până dimineța la 1/2 pe 7 ore unde frânt și tăbărit am plecat acasă

In decursul nopții firesce conversând cu firesce care grupă de poporeni și cu fehurite limbi și religiuni următoarele am cules:

- a) Au venit omeni din Visag uniți și neuniți,
- b) din Ramna uniți și neuniți,
- c) Vermeș uniți și neuniți,
- d) Iegar toți uniți,
- e) Zor lențul-mare uniți și neuniți, Ternova uniți și neuniți, Moritfeld, (Maureni), Königsgnad (Tiroi) nemți romano-catolici, Jidovini (Berzovia) slovaci rom-catolici, Rittberg (Tormac) unguri reformați, Dognăcka (Dognecce) numai nemți, asemenea și Ocna de fer.

g) din comunele: Soceni, Ezeriș, Tîerova, Reșicza-română, Colnic, Boșsa-română, Biniș, Docleni, Brebul, Apadia, Delinești, Valea-mare, Duleu, Valeapai, numai ai noștri greco-orientali.

h) *Totă Boșsa-montană gr. or. uniți și romano-catolici așa și totă Vasiova gr. orientaliși romano-catolici.*

Am constatat că foarte multe dame de stare au participat la servitul divin la izvor, se înțelege partea cea mai mare române gr. orientale între care în primul rând trebuie se întoneze că au fost Domna protonea Popovici cu toți casnicii ei, apoi familia Nemoian, Diaconovici, etc.

Au fost foarte mulți serbi precum din Sereďistya mare, Denta, Gaiu, Ciacova, S. George. Ceia ce me dore, că n'am fost provezut cu „Molișfelnic“ serbesc, căci de bună seamă carele cunosc și știu sluji serbesce leaș fi făcut placerea și în limba lor spre ai atrage către noi, precum fac și denșii cu ai noștri.

După cele premerse am de a mai nota că după notițele mele până la jumătate la opt dimineața sau perindat cel puțin 1600 suflete, oameni bogăți și cu totă sfințenia; era delă plecarea me până la amiază după cum 'mi raporteze încredinții mei au venit 4—500 de suflete, firesce acei sermani nau mai avut preot, căci eu slab, obosit, răcit, pirocit, am trebuit se părăsescu locul. *Acu nu merge numai cu molișfelnicul, căci pre firesce-carele trebuie să-l întrebi și ispoveduesci (spovedești) în limba lui, căci reformatul cere sel ispoveduesci și cumnici, ceialalți ai miru“, etc. etc.*

Preotul Basiliu Nemoian, ne-a prezentat, în raportul pe care l-am reprodus, marea afuență de pelerini, de toate limbile și contesiunile din Banat, la izvorul din Valea Godinovei. Cu cât zel au construit ei o „colibă“, au aprins focuri și au luminat, în noaptea de slântă priveghere, întreaga vale! Ce impresionante trebuie să fi fost aceste momente! Pelerinii care le-au trăit, în atmosfera de mistică împărtășire a miracolului, nu le-au mai putut uita.

Au fost, desigur, și în veacul trecut, ca și în zilele noastre, mulți sceptici. Mulți au primit cu îndoială mărturisirile poporului despre vindecările miraculoase delă izvorul din Valea Godinovei. Tuturor acestora, creștinii care s'au împărtășit de minunea vindecării, le-au opus categoricul răspuns, cu care orbul vindecat de Iisus la scaldătoarea Siloamului, a înfruntat pe savanții interpreți ai legii mozaice: „Una

știu, că am fost orb și acuma văd“! A fost o vindecare „naturală“? O minune? Un efect al „puterii naturale“ a apei sau o intervenție a lucrării lui Dumnezeu prin apa curată a izvorului?

De unde vine puterea tămăduitoare a izvorului?

Știința a făcut analiza apei și a emis asupra ei felurite ipoteze.

Poporul, care a cunoscut experimental „puterea“ acestui izvor, a acceptat replica orbului din Biblie: „Totmai aceasta-i minunea: „că voi nu știți de unde-i și El a deschis ochii mei“².

Să deslege alții tainele firii. Poporul cunoaște o realitate de care nu se poate îndoii, că la izvorul din Valea Godinovei s'au săvârșit minuni: ochii și-au recăpătat vederea și bolnavii s'au tămăduit. Și în fiecare an numărul pelerinilor la acest izvor, sporește... După șapte ani, delă raportul preotului Basiliu Nemoian, preotul Petru Ieremia, paroh în Călnic și „epitrop al locului Izvor“ scrie în 24 Iulie 1904, următoarele: „Încă în ajunul serbării (19 Iulie 1904) a început locul delă „Izvor“ a se inpopula de mulțimea peregrinilor, iar sub seară, ajunghând si o lithie din comuna Silagi, de lângă Buziaș, constătătoare din 268 indivizi, toate drumurile ce conduceau de la „Izvor“ erau formal ocupate de cete de peregrini de câte 10—20—25 persoane, ce le puteai întâlni tot la 10—20 pași, așa încât numărul total al peregrinilor ce au cercetat „Izvorul“ cu privilegiul serbării s. Pr. Ilie — fără a esagera — să poate evalua la 3.000 persoane...“

Pe baza constatărilor făcute au peregrinat la „Izvor“ credincinși din 52 comune din locurile cele mai îndepărtate și anume: Vrani, Ferendia, Opațița, Doclin, Biniș, Fizeș, Boșsa-rom., Boșsa-mont., Neu-Werk, Dognecea, Ocna de fer, Lupac, Gherteniș, Jidovini, Iersig, Vermeș, Izgar, Silagi, Sa-coșul-unguresc, Dragșina, Hitiaș, Racovița, Buziaș, Vucova, Valea-mare, Visag, Duleu, Valea-pai, Barbos, Ramna, Remetea-Pogonici, Furlug, Dezești, Zorlențul-mare, Zorlențul-mic, Brebul, Valeaboul, Mehadia, Ohabia, Apadia, Delinești, Valeadeni, Ternova, Soceni, Ezeriș, Valiug, Cuptoare, Doman, Reșița-mont, Reșița-rom, Călnic, Moniom, Timișoara. „Poporul s'a apropiat, scrie Păr. Ieremia, cu cea mai mare evlavie de acest loc. Insuflețirea era la culme,

1. Ioan 9, 25.

2. Ioan, 9, 30.

iar modul cum și-a exprimat credința izvo-rită din adevărată convingere, nu se poate descrie. E destul a Vă spune, că oare în-țregi am văzut peregrini cari încungiuireau și cruce mergând în genunchi, iar îmbulzeala la „izvoi“ d'a căpăta cât de grabă apă, se poate asemana numai cu îmbulzala dela s. moimânt din Ierusalim când se ivesce s. lumină... A vedea atita însufleșire și probe de credință nefățărută și toluși a trage la îndoi-ială puțința de a se ridica s. mânăstire, ar fi culmea pesimismului“.

„Meritul dăruirilor de bunăvoie revine C. S. părintelui ierodiacon Macarie, carele n'a cruțat ostâneala, continuă Păr. Ieremia, spre a predis-pune inimile pioase a jertși pentru cauza comu-nă ce voim să o realizăm. Dragostea și încre-derea ce poporul la ori ce pas i-odovește, să-rutându-i în decursul serviciului decesc stiharii și orarii, ne face pe noi preoții mireni a ne simți mici și tot odată a ne bucura, că nu s'a stins schinteia credinței“...¹

Cu prilejul acestor pelerinaje se co-lectau, din dărnicia creștinilor, bani și alte daruri. Despre aceste „venituri“ vorbește Alexa Perian în serisoarea pe care am reprodus-o. In calitate de ctitor al „capelei“, el se crede îndreptățit a destina aceste veni-turi pentru z'direa „unei biserici lângă Izvor“.

(Va urma)

Prot. Dr. M. Bănescu

Isus pe cruce*

Să crezi sau să nu crezi; să lupți în viață pentru un ideal sau să o lași să treacă simplu, fără nici o luptă, fără nici un țel? Care dintre teoriile științifice să ne fie far călăuzitor? Ce e oare viața aceăsta?

Sunt opt ani de când învățăm — lucruri noi, fapte de seamă — suntem pe pragul școa-lei privind spre o existență nouă, amăgitoare care ne atrage — au trecut ani după cum se vor scurge și alții contopindu-se în frământările mes-chine de fiecare zi; dintr'o viață de feerie pe care ne-am creat-o în prospețirea ținererii noas-tre soarta crudă ne-o va transforma oferind-o așa cum este, întortochiată, neagră, un sbucium a căruia sfârșit e doar moartea.

Suntem tinere; realitatea ne barează avântul, să trăim simplu după nevoile impuse de trup ar fi poate un răspuns mulțumitor problemei care de mult ne frământă. Și totuși... Doamne, de-ar fi asta într'adevăr singura grijă în viață, atunci pentru ce ne mai numim oameni? Pentru anima-lul din noi am trăit noi până acum? Pentru el

1. Arhiva eparhială, Nr. 401.904 II, 190—897

*) Lucrare pentru „Dumineca ortodoxiei“ premiată de Sf. Episcopie ort. rom. a Caransebeșului.

s'au sacrificat strămoșii, au chinuit martirii și s'a răstignit pe cruce Fiul lui Dumnezeu? Nu!

Isuse, te-ai întrupat din Duhul Sfânt și din Maria Fecioară și te-ai făcut om. Ai trăit în mij-locul nostru; Ca om — ne-ai cunoscut defectele — ca Dumnezeu ni le-ai iertat. Isuse, ajută-ne!

Atunci când sufletul chosit de frământări se simte aproape distrus, singura speranță o dai tu, Mântuitorule. Spre tine întinde copilul cel mic mânuțele împreunate spre rugăciune, la tine-și întoarce bătrânul privirea obosită. Ești raza călă-uzitoare pe drumul spinos al luptei pentru existență.

Te am în față Doamne — o mică icoană care mi te arată pe cruce, răstignit, aproape de moarte. Inchid ochii — te simt parcă mai puternic, mai aproape de mine. Ai fost copil și-ai trăit fericit alături de părinți, ai crescut, urmând leg le firii, și-ai fost modelul de viață curată, de viață adevărată pe care ai propovăduit-o. Mulți te-au înțeles, puțini ți-au urmat pilda. Ai vrut să aduci binele pe pământ — și-ai fost răs-plătit cu rău; ți s'a dat hulă în loc de laude, oțet pentru potolirea arșitei care te mistuia; coroană de spini în locul fericirii pe care le-o ofereai. Te-au ținut pe lemn tăiat în forma crucii alături de doi tâlhari și nu i-ai învinuit, ci ochii ridicându-ți la cer, ai zis: „Iartă-le, Doamne, lor, că nu știu ce fac“!

Așa ai pățimit, Isuse, și ai murit pentru mântuirea noastră, așa vom înțelege și noi să luptăm pentru iertarea păcatelor. Zadarnice sunt greutățile ce ne stau în cale — și fără de folos întrebările care până mai deunăzi se cioc-neau în minte. Ce este viața? Un fum ar răs-punde filosoful. Dar nu, nu este acesta adevărul. Cu Isus în suflet nu ești în stare să-i dai, cre-zare, nu poți, căci El, Mântuitorul-ți arată rostul, vieții.

E o luptă? — da! O luptă pentru un ideal un bine, o fericire. E lupta care ne susține ca individ, ca neam, ca omenire.

Rămâi, Isuse, călăuză vieții,

Ai tăi suntem!

Smădescu C.
cl. VIII L. R. M. E.

Sfințirea bisericii din Socolari

Duminecă în 15 Decembrie 1946, într'un cadru mareț, potențat de slava ortodoxiei noas-tre bimilenare, s'a celebrat, în această comună de munte, — centrul baptist — depe valea Cara-șului, sfințirea sf. biserici, radical renovată, prin osârduitoarea strădanie a Pr. Dimitrie Ania pa-roh în Iladia și administrator în Socolari, cu lar-gile și binevoitoarele danii ale bunilor credincioși.

O sfințire de biserică, este un popas, o oază de reînprospătare duhovnicească, atât în viața singuraticului credincios, cât și'n viața obștei creștine dintr'o parohie.

Biserica ortodoxă, după cum perfect a afir-mat Prea Sfințitul nostru Păr. Episcop Veniamin, în vizita canonică din toamna anului 1945, din această comună: „S'a făcut scăpare a acestui popor în neam și'n neam...“

*

Un vânt năbădăios, tălăzuind în sbucniri de volbură, pe un ger sec, văile calcaroase ale Socolariului, trimite unda chemării departe peste hotare.

Ca la un răspuns urzit de o magie „Oastea Domnului” din frunza comună Ilidia, în frunte cu înaintea stătătorul său, Pr. Ștefan Ania, își face intrarea în comună.

Corporațiile parohiale primesc lucrarea cu însoțire, fără nici-o obiecțiune, colaudând pe maestrul zugrav M. Petcu din Agadici, pentru sacrificiul și spiritul de abnegație de care, timp de aproape 6 luni, a dat dovadă, cât a durat lucrarea reparării, necrușând nicio oboseală și nerăvnind, aproape, nici-o plată. Apoi se începe sfânta slujbă.

Pontifică Prea Cuc. Sa Păr. Prot. I. Orăvișanu înconjurat de soborul Preoților: S. Puia-Nicolinți; I. Berlogia-Răcășdia; D. Ania-Ilidia; A. Gh. Mihailoviciu-Sasca-Română; I. Predescu-Potoc și C. Dalacu, numit preot adm. al locului.

Răspunsurile liturgice le dă cununa de cantori din Ilidia, în frunte cu veteranul biserican Stăpân Luca, secondat de cantorii Socolarului, în frunte cu G. Lăudat, care alături de bătrânul și neînfricatul ortodox I. Petrana, au fost principalii ctitori în desăvârșirea reparării Casei Domului.

La priceasnă, Prea Cuc. Păr. Prot. prin cuvinte bine simțite laudă râvna credincioșilor donatori din această parohie și apreciază stăruința Pr. D. Ania pentru zelul cu care a știut să înfrunte lipsurile începutului și trudnic să obțină ajutoarele Soc. U.D.R., ale Primăriei comunale și ale tuturor donatorilor iubitori de cele sfinte.

Cu o cale face apoi predarea oficiului parohial Pr. C. Dalacu.

După otpustul Sf. Liturghii, C. Preoți, în frunte cu Păr. Protopop se îndreaptă spre casa ospitalieră a cred. Ilie și Nicolae Petrana unde se servește masa.

Aci, păr. protopop toastează pentru Prea Sfințitul nostru stăpân, Păr. Episcop Veniamin. Cucernicii preoți intonează: „Întru mulți ani Stăpâne!”

După terminarea agapei și a șed. intime a preoților din desp. cerc. pastoral IV Angrei Șaguna, la orele 2 $\frac{1}{2}$ p. m. se săvârșește Sf. Vecernie.

Răspunde ireproșabil corul „Ostașilor Domnului” din Ilidia.

Înainte de otpustul Vecerniei, predică Pr. A. Iorga Bogodini, despre: „Taina Sf. Botez”.

De remarcă prezența la această solemnitate a Dlui rev. pens. T. Rădulea, a corpului învățătoresc local, a reprezentanților puterii administrative în frunte cu Dl. Notar G. Dăneți și a Dlui I. Izvernariu, Insp. la oficiul de culturalizare din plasa Sasca.

Când draperiile serii își lăsau umbrele întunecului pe culmile Vârșetului, preoțimea participată, bucuroasă de-a fi putut să isprăvească cu bună treabă o lucrare în plus la opera de mântuire a sufletului obștei românești, au plecat spre parohiile lor.

Pr. A. Gh. Mihailoviciu

Duminica Ortodoxiei în Caransebeș

S'a serbat în orașul nostru cu tradiționalul și cuvenitul fast.

Sf. Liturghie a fost celebrată de către P. S. Sa Episcopul nostru Veniamin, înconjurat de soborul a șase protopopi, doi preoți, trei diaconi și doi citeji.

Predica zilei, cu efectele ortodoxiei asupra specificului poporului român a rostit-o convinsgător Păr. Prot. I. Suru al Caransebeșului.

Iar răspunsurile liturgice le-a dat corul Reuniunii de Cântări și Muzică, dirijat de Dl. Cpt. I. Manole.

Ortodoxia Caransebeșului, în frunte cu vechea Episcopie îmbrățișează și de această dată tineretul școlar, viitorul falnic de mâine al Ortodoxiei și Neamului.

Un concurs cu subiectele: „Iisus pe cruce”, „Hristos în viața poporului român” și „Mama creștină” s'a organizat între elevele liceului „R.M.E” și elevii liceului „Tr. Doda” din clasele VII și VIII, cu următorul rezultat:

LICEUL „REGINA MAMĂ ELENA”

Premiul I Smădescu Cornelia, cl. VIII-a și Curescu Doina cl. VII-a.

Premiul II Jana Maria, cl. VIII-a și Simionescu Silvia cl. VII-a.

Premiul III Dancea Hortensia, cl. VIII-a și Barbier Stela cl. VII-a.

Mențiuni: Șandru Stela, Domășneanu Zelma, Boica Hortensia, cl. VIII-a și Armaș Ioana cl. VII-a.

Premiu pentru purtare: Ursu Constanța, cl. VIII-a. Stănescu Victoria, cl. VII-a și Mioc Maria cl. IV.

LICEUL „TRAIAN DODA”

Premiul I. Drăguț Pavel, cl. VIII și Șerban Antoniu cl. VII-a.

” II Nichita Pantelimon cl. VIII și Horescu Iancu cl. VII-a.

” III Cotoșman Lucian cl. VIII și Berzescu Petru cl. VII-a.

Mențiuni: Anderca Traian, Jurchescu Martin, cl. VIII și Ciobanu Teodor, Boșcai Tiberiu cl. VII-a.

Premiu pentru purtare: Cârpan Vasile, cl. VIII și Magda Sever cl. VII-a.

Premiile au constă din cărți și bani, donații dela Sf. Episcopie, Biserica parohială și colecță dela Instituții și particulari din oraș.

După sf. Liturghie, în sala teatrului comunal s'a desfășurat sub patronajul P. Sf. Sale șezătoarea religioasă-culturală a soc. relig. Anastasia Șaguna și Sf. Gheorghe condusă de Păr. Prot. Dr. I. Crețiu, cu acest program:

1. Cântec de leagăn de I. Chirescu, Corul Liceului de fete.
2. Ortodoxia, izvor de viață românească, conf. de Prot. Dr. I. Crețiu, consilier eparhial.
3. Judecata din urmă, poezie de C. Goranrecit. de Simionescu S. cl. VII, Lic. de fete

4. Decernarea premiilor, cu cetirea a trei lucrări dintre cele mai bune.
5. Mama de I. Chirescu, Corul Lic. de fete.
6. Mântuire, poezie de C. Miu Lerca, recit. de Coșei P., cl. VII, Lic. de băieți.
7. Maica Domnului de G. Nanini, Corul Liceului de fete și băieți.
8. Imn de laudă de A. Bena, Corul lic. de fete și băieți.

Corul a fost condus de Dl.-Prof. E. Rădescu. La orele 4,30 d. m., sub patronajul Asociației creștine a tinerilor (Y. M. C. A.) și după vecernie, a avut loc în biserica catedrală, devenită neîncăpătoare, următorul concert de coruri ale orașului:

- I. Corul reuniunii de cântări și Muzică dirijat de Dl. Cpt. I. Manole: „Inoeste-te noue Ierusalime“ de D. Muzicescu și „Cerurile spun“ de Davidoff.
- II. Corul Căminului Cultural, dirijat de Dl. D. Cusma: „Pre tine te laudăm“ de D. Chiriac și „Irmosul Bunei-Vestiri“ de G. Dima.
- III. Dublul quartet al Catedralei, condus de Dl. Inv. G. Dobreanu: „Iată Mirele vine“ de Popescu-Runcu și „Ușile pocăinței“ de Vedeli.
- IV. Corul studenților Academiei teologice, condus de Dl. Prof. C. Vladu: „Ție“ de Vorobchievici, „Vânzarea lui Iuda“ și „Doamne iubit-am...“ de T. Popovici.

Corurile au încadrat conferința documentată despre Ortodoxie a P. C. Păr. Arhim. Dr. L. Busuioc. Reușita și ținuta serbărilor din întreaga zi de rugăciune a Duminecii ortodoxiei, a dovedit din plin vitalitatea și veclnicia dreptei noastre credințe la românii din această parte a Banatului.

I. C.

Oastea Domnului

— FAPTE —

Oastea Domnului din Caransebeș, printre cei din închisori. La Dumineca lăsatului de brânză, după Vecernie, ostașii Domnului, dorind să aplice sfaturile Mântuitorului, au cercetat împreună cu preoșii lor, pe cei din închisoarea orașului, dăruindu-le alimente și țigarete.

Păr. Tr. Dobromirescu a sintetizat momentul impresionant de înduioșător ce l-au trăit și unii și alții.

Oastea Domnului din Bozovici în ajutorul celor săraci. Membrii Oastei Domnului la îndemnul și sfatul dat de Pr. I. Voin de a veni în ajutorul celor nevoiași, au servit o masă la 25 copii săraci și orfani cu ocazia lăsatului de carne. La sfințirea acestui praznic au luat parte ambii preoți locali I. Goanță și I. Voin.

In ziua de Anul Nou 1947, Prea On. Păr. Prot. V. Musta și C. Păr. C. Jurca din Oravița, cu încă un număr de 4 c. preoți au făcut sfințirea școalei culturale a Oastei Dom-

nului din Oravița, predându-o fraților ostași ca adăpost și mijloc de întărire.

Corul oastei a fost condus de fratele Cernescu.

Au cuvântat C. Preoți C. Jurca, Cobălaș și Nicolae, iar dintre frați inimosul organizator I. Th. Ghiță.

La sfârșit s'a adunat suma de 50.000 Lei pentru fondul Oastei.

Pentru „Casa Oastei Domnului“ dela Piatra Scrisă, credincioșii Toma și Solomiă Pârvulescu din Teregova au donat suma de 100.000 (una sută mii) Lei.

Frații ostași din Sfatul central al eparhiei sunt din nou încunoștințați că Joi în 20 Martie 1947 încep cursurile de misionari la Piatra Scrisă, în condițiunile cunoscute.

INVITARE. Oastea Domnului din *Glimboca* invită pe frații cari vor să ia parte la **Adunarea anuală de primăvară** ce va avea loc în Dumineca III-a din Sf. și Marele Post.

— INFORMAȚII —

Hirotonire și hirotiesiri. Duminecă în 16 Febr. a. c., Prea Sf. Sa Păr. Episcop Veniamin a hirotonit întru diacon pe stud. an. IV I. Opreșoni, iar întru citeși a hirotiesit trei studenți ai anului IV dela Academia noastră teologică.

Dublul quartet al bisericii catedrale a dat răspunsurile la sf. Liturghie servită la Penitenciarul din loc, în ziua de 16 Februarie a. c.

Predica a rostit-o C. Păr. O. Tursa, spiritualul Academiei noastre teologice.

P. S. Episcop Dr. Antim Nica a fost numit episcop al Românilor ortodoxi din America.

La Facultatea de Teologie din București, P. C. Păr. Gr. Cristeșcu a fost reintegrat la postul de profesor, P. C. Păr. M. Bulacu numit profesor și P. C. Păr. D. Fecioru numit conferențiar.

Prețioasa revistă bisericească „Biserica și Școala“ dela Arad a trecut la data de 11 Febr. a. c. în al 71-lea an de existență.

Ne alipim și noi cu bucurie la această fericită prăznuire și urăm acestei selecte și apreciate reviste surori, încă „mulți ani!“

COMUNICAT. Din cauza scumpirii atât de mari a hârtiei și lucrului, abonamentele și publicațiile „FOI DIECEZANE“ pe anul 1947 se fixează în felul următor:

Abonamente

Parohi cl. I-a	100.000	Lei
„ „ II-a	80.000	„
„ „ III-a și subclasă	60.000	„
Particulari	40.000	„
Instituții publice și particulare	60.000	„

Publicații

Concurs de protopop	200.000	„
„ la parohie cl. I-a	150.000	„
„ „ „ „ II-a	130.000	„
„ „ „ „ III-a	120.000	„
Diferențe publicații, cm. □	300	„

PARTEA OFICIALĂ

CIRCULARE

Mr. 999 E. C. 1947.

Pentru a se putea ajunge la o ușurare a vieții familiilor actualilor slujitori ai sfințelor altare, cât și la asigurarea existenței slujitorilor de mâine dispunem, ca cele cuprinse în ordinul Nr. 954 E. C. din 30 August 1946 să fie executate de către toți uzufructuarii actuali ai sesiunilor parohiale.

Până la 15 Aprilie a. c. fiecare preot va raporta prin oficiul protopopesc despre executarea acestui ordin.

Cei care nu se vor sădi în această primăvară, cel puțin 10 pomi, conform dispozițiilor primite, rămân personal răspunzători de neexecutare.

Nădăjduim însă că vom fi pe deplin înțeleși în dorința noastră de mai bine, atât pentru slujitorii de azi ai sfințelor biserici, cât și pentru cei de mâine.

Caransebeș, la 1 Martie 1947.

Episcop: **† VENIAMIN** Consilier referent: **Prot. Dr. Iacob Crețiu**

Nr. 988 C. 1947.

Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ort. Rom., ne trimite adresa Nr. 571 din 12 Februarie 1947, cu următorul conținut:

„Cu aprobarea Sf. Sinod, Institutul Biblic a făcut toate pregătirile și este gata să înceapă tipărirea MOLITFELNICULUI și aceea a AGHIAZ-MATARULUI în două culori și cu ilustrații.

Vom să tipărim un număr de exemplare pe hârtie excepțională și un număr mai mare pe hârtie satinată. Improbările cer jertfe mari de ordin material. Din pricina aceasta avem nevoie a ști exact câte exemplare tipărim.

Vă facem Prea Sfințite, cea mai călduroasă și respectuoasă rugămintă de a da ordin să fim infor-

mați de numărul de exemplare de care este nevoie în Eparhia Prea Sfinției Voastre.

Nu vom tipări decât numărul de exemplare, cerute. De aceea subscripția trebuie însoțită de suma de 100.000 Lei la Molitfelnic și 100.000 Lei la Aghiazmatar, pentru fiecare exemplar, cu însemnarea hârtiei: de lux sau satinată. Prețul de vânzare nu se va cunoaște firește, decât la apariția cărții. Subscriitorii vor beneficia însă de o scădere de 20% din prețul de vânzare.

Toate actele am dori să ne ajungă cel mai târziu la 25 Martie 1947.

Deci parohiile și C. Preoți care doresc să-și procure aceste cărți, să comunice, în cel mai scurt timp prin Consiliul eparhial, numărul exemplarelor, anticipând și suma de 100.000 Lei (unusutămii) pentru fiecare exemplar.

Caransebeș la 21 Februarie 1947.

Episcop: **† VENIAMIN** Consilier referent: **Prot. Dr. M. Bănescu**

NOTĂ OFICIALĂ

No. 616 Pres. 1947.

În timpul din urmă au obvenit prea dese cazurile că P. Cuc, protopopi și Cuc. preoți cer ulterior dispenze de căsătorie fie pentru timpul oprit, ori după ameză, după ce s'a celebrat cununia, sau în momentul ultim, deși nu sunt întotdeauna motive justificate.

În urmărire punem în vedere P. Cuc. protopopi și Cuc. preoți ca să ceară din vreme dispenze necesare cunoscând că *ulterior nu vom mai acorda dispensa* pentru cununii săvârșite, iar preoții cari totuși vor săvârși astfel de cununii, fără a avea aprobarea în scris a Noastră vor fi sancționați.

Acest ordin se comunică preoților spre știre și strică conformare, având ei să publice acest ordin în biserică în repetate rânduri înaintea poporului.

Caransebeș, la 3 Februarie 1947.

Episcop: **† VENIAMIN** Secretar eparhial: **Prot. Petru Toma**

„BANCA POPORALĂ” Institut de credit și economii ca societate pe acți în Caransebeș
Reg. soc. bancare 13/1934.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Institutului „BANCA POPORALĂ” S. p. a. Caransebeș sunt invitați la a **XI-a adunare generală ordinară** care se va ține în Caransebeș la 3 Aprilie 1947 ora 11 a. m. în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Darea de seamă a Consiliului de Administrație. Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pe anul 1946 și raportul Consiliului de Cenzori. Darea absolutivului.
3. Distribuția beneficiului net.
4. Fixarea jetoanelor și a remunerației Consiliului de Cenzori pe anul 1947.
5. Alegerea a trei membri ordinari și trei supleanți în Consiliul de Cenzori pe timp de 3 ani.

În continuare

Adunarea generală extraordinară.

Ordinea de zi:

1. Majorarea capitalului social.

Dacă, pentru ziua prevăzută nu va fi prezentat numărul de acțiuni cerute de statute ședința adunării generale ordinare și extraordinare se amână pe ziua de 17 Aprilie 1947, la aceeași oră și în același loc, cu aceeași ordine de zi, fără altă convocare, deliberându-se în conformitate cu prevederile legilor în vigoare.

Consiliul de Administrație.

N. B. Domnii acționari, cari voiesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiat, sunt rugați în senzul statutelor a-și depune acțiunile cu 3 zile înainte de adunarea generală în Caransebeș numai la institutul nostru, afară de Caransebeș la filialele din Bozovici, Teregova, Pârvoaya, Eșelnița ori la Institutele care sunt membre ale însoțirii „Solidaritatea”.